

सिद्धार्थः श्वेतसर्षपः अक्षतायवाः ॥ ५८ ॥ उपजन्तुः व्यकिरन् सतीः सत्यः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ यत्र भवनोत्तमे ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ कुमु
तकुमुदम् पद्मादिमल्योवाप्यः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ऊढवयसंप्राप्तयौवनम् अनुरक्ताः प्रजायस्मिन् ॥ ६६ ॥ प्रवयसंवृद्धम् ॥ ६७ ॥ इति चतुर्थे
टीकायां नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ दशमे भ्रातृहंतृणां यक्षाणामकरोद्धमम् एकएवालकांगत्वात् तस्य विक्रम उच्यते ॥ १ ॥ १ ॥

ध्रुवाय पथि दृष्टाय तत्र तत्र पुरस्त्रियः ॥ सिद्धार्थाक्षतदध्यंबुदूर्वापुष्पफलानि च ॥ ५८ ॥ उपजन्तुः प्रयुंजाना
वात्सल्यादाशिषः सतीः ॥ शृण्वन्तद्वल्गुगीतानि प्राविशद्भवन्पितुः ॥ ५९ ॥ महामणिव्रातमये सतस्मिन् भ
वनोत्तमे ॥ लालितो नितरां पित्रान्यवसद्विदेववत् ॥ ६० ॥ पयः फेननिभाः शय्यादां तारुमपरिच्छदाः ॥
आसनानि महार्हाणि यत्र रौक्मा उपस्कराः ॥ ६१ ॥ यत्र स्फटिककुड्येषु महामारकतेषु च ॥ मणिप्रदीपा आ
भांतिललनारत्नसंयुताः ॥ ६२ ॥ उद्यानानि च रम्याणि विचित्रैरमरद्रुमैः ॥ कूजद्विहंगमिथुनैर्गायन्मत्तम
धुव्रतैः ॥ ६३ ॥ वाप्यो वैदूर्यसोपानाः पद्मोत्पलकुमुद्वतीः ॥ हंसकारंडवकुलैर्जुष्टाश्चक्राब्धसारसैः ॥ ६४ ॥
उत्तानपादो राजर्षिः प्रभावंत नयस्यतम् ॥ श्रुत्वा हृष्ट्वाद्भुततमं प्रपेदे विस्मयं परम् ॥ ६५ ॥ वीक्ष्योढवयसंतं
च प्रकृतीनां च संमतम् ॥ अनुरक्तप्रजं राजा ध्रुवं चक्रे भुवःपतिम् ॥ ६६ ॥ आत्मानं च प्रवयसमाकलय्य वि
शांपतिः ॥ वनं विरक्तः प्रातिष्ठद्विष्टशान्नात्मनो गतिम् ॥ ६७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधेन
वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ मैत्रेय उवाच प्रजापतेर्दुहितरं शिशुमारस्य वै ध्रुवः ॥ उपये
मेभ्रमिं नाम तत्सुतौ कल्पवत्सरौ ॥ १ ॥ इलायामपि भार्यायां वायोः पुत्र्यां महाबलः ॥ पुत्रमुत्कलनामानं
योषिद्रत्नमजीजनत् ॥ २ ॥ उत्तमस्त्वकृतो द्वाहो मृगयायां बलीयसा ॥ हतः पुण्यजनेनाद्रौ तन्माताऽस्य गतिं
गता ॥ ३ ॥ ध्रुवो भ्रातृवधं श्रुत्वा कोपामर्षश्चार्पितः ॥ जैत्रं स्यंदनमास्थाय गतः पुण्यजनालयम् ॥ ४ ॥

योषितारत्नमिवातिमनोहरम् कन्यारत्नमिति वा ॥ २ ॥ यक्षेणाद्रौ हिमवति हतः आज्ञाविति पाठे युद्धे अस्य गतिं गतामृतेत्यर्थः ॥ ३ ॥ कोपामर्षश्च
चांद्रद्वैक्यं तेनार्पितो व्याप्तः जैत्रं जयहेतुम् पुण्यजनालयमलकाम् ॥ ४ ॥